

Δημήτρης Γρηγορόπουλος

Μέσα στις γιορτές των Χριστουγέννων η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ στο νόμο για το σύμφωνο συμβίωσης των ομόφυλων ζευγαριών ενέταξε διάταξη με την οποία τιμωρεί με ποινές φυλάκισης από ένα έως τρία έτη όποιον *«με πρόθεση παρεμποδίζει τη λειτουργία κοινόχρηστης εγκατάστασης που εξυπηρετεί τη συγκοινωνία και ιδίως αυτοκινητόδρομου...»*.

Με τη διάταξη αυτή η κυβέρνηση αντικαθιστά το άρθρο 292 του Ποινικού Κώδικα που πρόβλεπε αντίστοιχες ποινές τριών και έξι μηνών φυλάκισης. Η κυβέρνηση με τη διάταξη αυτή αυστηροποιεί στο έπακρο το προϋπάρχον αντιδημοκρατικό νομικό καθεστώς.

Η ένταξη και μόνον αυτής της δρακόντειας διάταξης σε **άσχετο νομοσχέδιο**, πέρα απ' την αντιδημοκρατικότητα της μεθόδευσης, αποδεικνύει το άγχος της κυβέρνησης να εξασφαλίσει την άμεση ψήφισή της, για να τη χρησιμοποιήσει ως πέλεκυ κατά των αναπόφευκτων αγωνιστικών κινητοποιήσεων, που συνεπάγεται η εξοντωτική για τα λαϊκά συμφέροντα πολιτική του τρίτου μνημονίου. Η κυβέρνηση τρέμει τις κινητοποιήσεις των εργατών στα αστικά κέντρα, αλλά και τον αποκλεισμό ιδίως των εθνικών οδών απ' τους αγρότες.

Γι' αυτό και συμπεριέλαβε στη νέα διάταξη πρόβλεψη που δεν υπήρχε στην προηγούμενη, την **παρεμπόδιση δηλαδή της λειτουργίας αυτοκινητόδρομου**, που παραπέμπει κυρίως στην κατάληψη εθνικών οδών απ' τους αγρότες, με βαρύτατη μάλιστα ποινικοποίηση αυτής της κινηματικής δράσης.

Αυτή η αυταρχική ρύθμιση αποτελεί επιτομή του αναπόφευκτου αυταρχισμού της σοσιαλφιλελεύθερης πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ.

Πρώτο και κύριο, επιβεβαιώνει την ολίσθηση του ΣΥΡΙΖΑ στην καταστολή των εργατικών, λαϊκών και νεολαιίστικων κινητοποιήσεων, που σε αρκετές ήδη περιπτώσεις έχει έμπρακτα

εκδηλωθεί. Την περαιτέρω ενίσχυση του αντιδραστικού νομοθετικού οπλοστασίου για τη νομική κάλυψη της κατασταλτικής δράσης του, τον εκφοβισμό και την αποθάρρυνση των αγώνων. Αποδεικνύεται έτσι ασύμβατη με τη δυναμική του κινήματος η πρόθεση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ να ωθήσει τμήμα του κινήματος σε μια στάση «κριτικής στήριξης» της κυβέρνησης. Εύγλωττη για τον ταξικό χαρακτήρα της πολιτικής μιας αριστερής, όπως αυτοορίζεται, κυβέρνησης είναι η δρακόντεια ποινική αυστηροποίηση μιας προϋπάρχουσας αυταρχικής διάταξης αντί της άμεσης κατάργησής της.

Ενδεικτική του αντιδημοκρατικού κατήφορου του ΣΥΡΙΖΑ είναι η κατά συρροή παραβίαση της αστικοκοινοβουλευτικής δεοντολογίας, που στην προκειμένη περίπτωση εκδηλώνεται με την ένταξη πληθώρας τροπολογιών σε άσχετο νομοθέτημα, μέθοδο που ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορηματικά ελεεινολογούσε ως αντιπολίτευση και επαγγελλόταν την άμεση κατάργησή της.

Προεκλογικά, στο χώρο του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και σ' ένα ευρύτερο κοινό υπήρχε η βεβαιότητα ότι τα θέματα δημοκρατίας θα αποτελούσαν προνομιακό πεδίο της μεταρρυθμιστικής δυναμικής του ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμη και οι πιο εχέφρονες αναγνώριζαν μεν ότι στο οικονομικοκοινωνικό πεδίο η «αριστερή» κυβέρνηση θα προσέκρουε στα σοβαρά προσκόμματα των δανειστών, αλλά θεωρούσαν τα θέματα δημοκρατίας πεδίο στο οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ θα πραγματοποιούσε βαθιά τομή.

Σ' αυτήν την αυταπάτη συνέβαλλε και η ιδεαλιστική αντίληψη της σοσιαλδημοκρατίας για την ανεξαρτησία της πολιτικής απ' την οικονομία και την καθοριστική σχέση της πρώτης επί της δεύτερης. Επιπλέον, υπήρχε η προσδοκία ότι στον τομέα αυτό η «αριστερή» κυβέρνηση θα προχωρούσε γρήγορα και δυναμικά, αξιοποιώντας και επικοινωνιακά τις επιτυχίες της ως αντιστάθμισμα των δυσχερειών ή και καθυστερήσεων στον επίμαχο οικονομικό τομέα.

Η πραγματικότητα διέψευσε οικτρά αυτές τις αντιλήψεις και τις προσδοκίες. Ο ολοκληρωτικός καπιταλισμός απ' τον υπεραντιδραστικό χαρακτήρα του και ιδιαίτερα στην ελληνική μνημονιακή εκδοχή του απαιτεί έντονο αυταρχισμό με παραβιάσεις συστηματικές ακόμη και της αστικής δημοκρατίας (κράτος έκτακτης ανάγκης).

Απ' αυτήν την αναγκαιότητα δεν διέφυγε ασφαλώς και η «αριστερή» κυβέρνηση. Απ' το 2012 η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δρομολόγησε την υποταγή στα πραγματικά κέντρα εξουσίας (ΕΕ - NATO - κεφάλαιο) με αντάλλαγμα την πολυπόθητη διαχείριση της εξουσίας. Εξαρχής η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έδωσε σαφές της αντιδημοκρατικής μεθοδολογίας της. Απέσπασε

αναγκαστικά τα αποθεματικά των οργανισμών, τα οποία δεν έχει ακόμη επιστρέψει, έχει σχεδόν αχρηστεύσει την κοινοβουλευτική διαδικασία, κυβερνώντας με Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, υπουργικές αποφάσεις και εγκυκλίους, πληθώρα άσχετων τροπολογιών ή, στην καλύτερη περίπτωση, με την ασφυκτική διαδικασία του κατεπείγοντος! Αντιγράφοντας μάλιστα τις άθλιες μεθοδεύσεις των αστικών κομμάτων ο Τσίπρας υιοθέτησε τη διαγραφή βουλευτών που διαφώνησαν, χωρίς εσωκομματικές διαδικασίες, διαρκούσης της συνεδρίασης της Βουλής!

Βαρύνεται με την άκρως αντιδημοκρατική διαστροφή του ηχηρού «όχι» του ελληνικού λαού στις ιταμές απαιτήσεις των Βρυξελλών σε ταπεινωτικό «ναι». Η αστυνομοκρατία όχι μόνο δεν καταργήθηκε, αλλά θα αναπτύσσεται, όσο θα εντείνονται οι λαϊκές αντιδράσεις απ' το νέο εξοντωτικό μνημόνιο. Η βαρύτατη ποινικοποίηση της «παρεμπόδισης της λειτουργίας αυτοκινητοδρόμων» αποτελεί πρόγευση αυτής της μαύρης αλήθειας...

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 10.1.2016